

Małop. Tow. Leśne w sprawie projektu ustawy o ochronie lasów.

Małop. Tow. Leśne otrzymało w drodze nieoficjalnej projekt ustawy o ochronie lasów wniesiony do Sejmu przez Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r.

• Ponieważ ustawa ta ma bardzo doniosłe znaczenie dla gospodarstwa leśnego i jego przyszłości, żałować wypada, że przed wniesieniem jej do Sejmu nie miały interesowane czynniki możliwości wypowiedzenia o niej swego zdania i przedstawienia swych propozycji.

Główną wadą tej ustawy jest to, że ustanawia jedynie w niektórych sprawach jednolite przepisy dla całego Państwa, a zresztą zatrzymuje większą część przepisów ustawowych, które obowiązywały w byłych państwach zaborczych.

Ponieważ w każdym zaborze były inne przepisy ustawowe, wymaga zrozumienia projektu ustawy jako całości poprzedniego zapoznania się z ustawami każdego z byłych państw zaborczych.

Ten zlepek przepisów czyni ustawę trudno zrozumiałą i niezupełną.

Ustawa o ochronie lasów powinna być bezwarunkowo jednolitą dla całego Państwa i na tej zasadzie należałoby opracować ją jak najspieszniej w sposób wyczerpujący wszystkie zagadnienia z dostosowaniem do obecnych warunków gospodarczych i potrzeb natury publicznej.

Wychodząc z tego stanowiska należałoby poprzestać na tych ogólnych uwagach — ponieważ jednak sprawa ta dla gospodarstwa leśnego jest niezwykle doniosłą i ważną, uważa Małop. Tow. Leśne za swój obowiązek wypowiedzieć się co do tych postanowień projektu, które powinny ulegć zmianie lub uzupełnieniu.

ad art. 1. Małop. Tow. Leśne nie widzi powodu, dla którego mają być lasy państwowe wyłączone z pod przepisów ustawy o ochronie lasów.

Administracja lasów państwowych jest w stosunku do innych władz i urzędów stroną prywatną i jako taka nie powinna usuwać się z pod ustawowej kontroli.

Definicja gruntów leśnych jest nietylko niewystarczająca ale nawet błędna.

Ponieważ niektóre odosobnione grunta leśne mogą być w myśl tego artykułu uprawie lasowej odjęte, należałoby bliżej określić, co przerywa łączność lasu i odosabia grunta leśne.

Dopuszczalność odlesienia odosobnionych gruntów leśnych winna być oparta na wyniku komisjonalnego badania bez względu na obszar tychże. Gdyby o obszarze miało decydować Ministerstwo, należałoby proponowane 10 *ha.* zredukować do niższego wymiaru.

ad art. 2. Artykuł ten nie określa należyście co należy rozumieć przez grunt leśny, a przytem zezwala na zmianę uprawy każdego gruntu leśnego, jeżeli może być w innej uprawie, korzystniej wyzyskany, pomijając zupełnie względy publiczne.

Przyjęcie tej zasady miałoby ten skutek, że wkrótce zostałyby ogołoczone z resztek lasu okolice bezleśne i małolesiste, a procent lesistości uległby wogóle znacznemu obniżeniu, co ze względów publicznych jest niepożądane. Zmiana uprawy leśnej na nieleśną musi być uważaną za niedopuszczalną mimo możliwości lepszego wyzyskania gruntu, jeżeli ono nie ma znaczenia trwałego.

Przemianę gruntu leśnego na pastwisko należy uważać zasadniczo za obniżanie kultury.

ad art. 5. W myśl tego artykułu mają być grunta leśne pozbawione drzewostanu, o ile władza uzna zalesienie ich w sposób naturalny za niemożliwe, nieodpowiednie lub niedostateczne, zalesione sztucznie przed upływem 3 lat licząc od 1 czerwca roku następującego po rozpoczęciu wyrębu.

Z tego wynika, że obowiązek zalesienia nie odnosi się do wszystkich zrębów lecz tylko do tych, które władza zbadała i zalesienie tychże za niewystarczające uznała oraz nakaz zalesienia wydała.

Obowiązek zalesienia nie powinien być uzależniony od wydania nakazu zalesienia przez władzę, lecz wypływać z samego faktu wyrębu, a gdy głównie chodzi o to aby grunt leśny był utrzymany stale w uprawie lasowej, jest dla sprawy obojętnem, czy odnowienie lasu nastąpi w sposób naturalny czy sztuczny.

Gdy wedle tego artykułu mają być zalesione grunta leśne pozbawione drzewostanu, zachodzi potrzeba bliższego określenia, czy np. pozostawienie na 1 *ha* poręby kilkunastu lub więcej drzew rozrzuconych mniej lub więcej równomiernie na całej powierzchni, nadaje jej charakter gruntu pozbawionego drzewostanu czy nie.

Trzyletni termin zalesienia jest za krótki już z tego względu, że skuteczność zalesienia nie da się w tym okresie czasu z całą pewnością stwierdzić.

ad art. 6. Nie wiadomo, co należy rozumieć pod „gruntami nienadającymi się pod uprawę leśną“ bo mogą być także grunta leśne nie znajdujące się pod uprawą leśną.

ad art. 7. Powinien być oznaczony minimalny i maksymalny okres czasu, jaki ma obejmować plan gospodarczy, a zarazem umieszczone postanowienie, że właścicielowi lasu przysługuje prawo przedłożenia władzy nowego zmienionego planu także w ciągu tego okresu czasu, na który posiada plan zatwierdzony, jeżeli stan lasu tego wymagać będzie.

ad art. 9. Postanowienie, że plan urządzenia gospodarstwa leśnego ma być sporządzony przez właściciela lasu jest niewłaściwe, taki bowiem plan powinien być sporządzony przez ukwalifikowanego leśnika. Zasadę trwałości użytkowania należałoby bliżej określić, aby wyraz ten nie dawał powodu do dowolnej interpretacji i był dla wszystkich zrozumiały.

ad art. 10. Postanowienie, że niezatwierdzenie planu przez władzę do 60 dni ma być uważane za milczące uznanie go w całości, o ile inne dyspozycje wydane nie zostaną, należy uważać za daleko idące. Wystarczyłoby postanowienie, że plan niezatwierdzony do 60 dni obowiązuje tak długo, dopóki zatwierdzenie lub też odrzucenie go nie nastąpi.

ad art. 15. Artykuł ten nie traktuje szkód spowodowanych przez szkodliwe owady leśne w sposób wyczerpujący. Odpowiedniejsze są postanowienia §§ 50 i 51 austriackiej ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 250), ponieważ one lepiej tę sprawę ujmują.

Rozdział kosztów wynikłych z zarządzeń władzy na poszczególnych właścicieli lasu w sposób podany w projekcie ustawy jest trudny do zastosowania, ponieważ obliczenie opiera się na czynnikach ściśle ustalić się nie dających. Za podstawę do obliczenia powinna być brana tylko chroniona powierzchnia lasu.

ad art. 17. Nie wiadomo co należy rozumieć pod słowem „zarośla“.

Postanowienie, że lasy, które przeszkadzają powstawaniu i rozszerzaniu się piasków lotnych mogą być uznane za ochronne jest niewystarczające. Takie lasy powinny być uznane bezwarunkowo za ochronne.

ad art. 19. Sposób zagospodarowania lasów ochronnych jest ze względu na ochronę gleby pierwszorzędного znaczenia. Omawiany projekt pomija zupełnie tę sprawę.

Zakaz wypalania kosodrzewiny zdaniem naszym nie wystarcza, gdyż obecnie kosówkę niszczy nie tyle pożar ile masowe wyrębywanie jej do fabrykacji olejku kosodrzewinowego.

Ustawa powinna wziąć w bezwzględną ochronę obok kosówki także ginące drzewa leśne jak limbę, cisa i brekinję.

ad art. 21 e). Nie wiadomo co należy rozumieć pod „obowiązującymi przepisami“. Prawdopodobnie przepisy ustawowe. W rozdziale traktującym o postępowaniu nie podano wyraźnie, która władza i w jakich sprawach orzeka jako I a która jako II instancja. Powinny być określone władze i terminy, w których mają być wnoszone rekursy od orzeczeń gospodarczo-leśnych.

Wniesienie rekursu nie powinno wstrzymywać zakazu wyrębu.

Przepisy karne wprowadzają karę grzywny lub aresztu. Kara aresztu powinna być stosowaną tylko zastępczo w razie nieuiszczenia grzywny.

Ustęp III art. 46 utrzymuje nadal w mocy § 22 austr. ustawy lasowej z 3 grudnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 250). Zauważa się, że postanowienie tego paragrafu nie doczekało się zrealizowania w byłej Austrii pomimo upływu 70 lat, ponieważ władza krajowa nie określiła wielkości obszarów leśnych, dla których mieli być ustanowieni fachowi gospodarze leśni.

Interes gospodarstwa leśnego wymaga, aby nowa ustawa lasowa zajęła w tej sprawie zdecydowane stanowisko i unormowała obszary leśne, na których ukwalifikowani leśnicy czynności gospodarcze wykonywać mają.

Ostatnie zdanie wspomnianego § 22 austr. ustawy lasowej nie powinno być unieważnione, albowiem doniesienia osób prywatnych o przekroczeniach ustawy należy uważać za pożądane tem więcej, że przy obecnych zbyt rozległych okręgach inspekcyjnych nie mają organy ochrony lasów możliwości stwierdzenia zaszłych przekroczeń ustawy tak ucziwie, jak tego interes lasu wymaga.

Małopolskie Towarzystwo Leśne poprzestaje na razie na wskazaniu skreślonych wyżej braków i niedomagań projektu ustawy, które zostaną podane do wiadomości czynników decydujących przy dołączeniu projektu zmian i uzupełnień z odpowiednim uzasadnieniem.